

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 702/2022
07.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Едвина Прелића поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 36/20 од 23.12.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 35/22 од 28.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2022. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Едвина Прелића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 36/20 од 23.12.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 35/22 од 28.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 36/20 од 23.12.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, па је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 60.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљени наведену казну не плати у остављеном року исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, обавезан је окривљени АА да на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 35/22 од 28.03.2022. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је првостепена пресуда, само у погледу назначења чињеница и околности које чине обележја дела, док је

у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Едвин Прелић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 7) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће укинути побијане пресуде и предмет врати на суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и у вези са тим наводи да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописана је битна повреда одредаба кривичног поступка када је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Новом Пазару - Одељење у Сјеници поднео оптужни предлог Кт 144/18 од 13.08.2018. године против окривљеног АА због постојања оправдане сумње да је у Сјеници извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, код ког оптужења је јавни тужилац остао до краја поступка. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца, окривљени АА је пресудом Основног суда у Сјеници К 36/20 од 23.12.2021. године оглашен кривим због наведеног кривичног дела и осуђен на новчану казну, а ова пресуда је само у погледу места извршења кривичног дела преиначена пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 35/22 од 28.03.2022. године.

За кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика прописана је новчана казна или казна затвора до једне године и исто се гони по службеној дужности.

Одредбом члана 5. ЗКП прописано је да је за кривична дела за која се гони по службеној дужности овлашћени тужилац јавни тужилац, па је из наведених разлога јавни тужилац и овлашћени тужилац за заступање оптужбе у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП. Наиме, оптужни акт је поднет од овлашћеног тужиоца – стварно надлежног основног јавног тужиоца за поступање у овој кривичноправној ствари, те не стоје наводи браниоца окривљеног да је у овом кривичном поступку поступао неовлашћени тужилац.

Остали наводи браниоца, изнети у вези са овом повредом поступка, нису разматрани, с обзиром да се односе на питање месне надлежности и основа за њено

заснивање, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због којег је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Као разлог подношења захтева бранилац окривљеног формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законности, а односи се на процесне ситуације прописане одредбом члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, али овим се налазима заправо указује на постојање околности које изазивају сумњу у непристрасност поступајућег судије, што не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законности окривљеном преко браниоца, па се овај суд у оцену изнетих навода, није упуштао.

И повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која такође представља законом дозвољен разлог за подношење захтева, бранилац у образложењу захтева само формално истиче. Ово стога, наводи браниоца и у погледу ове повреде закона, свде на изношење сопственог става - да су нижестепени судови у правноснажним пресудама манипулисали са местом извршења кривичног дела како би донели осуђујућу пресуду у односу на окривљеног АА, што није обухваћено повредом ЗКП у смислу члана 439. тачка 2. ЗКП, па није ни било предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законности, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Остали наводи поднетог захтева такође нису разматрани, имајући у виду да истима бранилац полемише са разлозима другостепене пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и надаље указује на повреду чланова 6., 8., и 17. Кривичног законика и чланова 23. и 28. ЗКП, које повреде према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законности од стране окривљеног, преко браниоца.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић